

— vyloučila článkem 23 zákona č. 179 ze dne 31. července 2002 z působnosti právních předpisů o odpadech zbytky pocházející z kuchyňské přípravy všech typů vařených nebo syrových pevných potravin, které nebyly uvedeny do distribučního řetězce a které jsou určeny pro domácí zvířata v útulcích,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 23.7.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. prosince 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-263/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem „odpad“ — Látky nebo předměty určené k odstranění nebo využití — Zbytky z výroby, které lze opětovně použít)

(2008/C 51/13)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Konstantinidis a L. Cimaglia, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec a G. Fiengo, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442 ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39), ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, s. 32) – Vnitrostátní zákon, který vylučuje z oblasti působnosti směrnice určité látky nebo předměty, které jsou předmětem činností odstraňování nebo zpětného získávání, jakož i určité odpady z výroby, kterých se držitel zbavuje nebo se jich hodlá zbavit

Výrok

1) Italská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti článek 14 legislativního nařízení č. 138 ze dne 8. července 2002 o naléhavých opatřeních v oblasti daní, privatizace a kontroly farmaceutických výdajů, jakož i o podpoře podnikání ve znevýhodněných oblastech, které se po změně stalo zákonem č. 178 ze dne 8. srpna 2002, který vylučuje z působnosti legislativního nařízení č. 22 ze dne 5. února 1997, kterým se provádí směrnice 91/156/EHS o odpadech, směrnice 91/689/EHS o nebezpečných odpadech a směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, jednak látky, materiály nebo věci určené k odstranění nebo využití postupy, které nejsou výslovně uvedeny v příloze B nebo C uvedeného nařízení, a jednak látky nebo materiály, které jsou zbytky z výroby a kterých má držitel v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil, pokud mohou být nebo jsou opětovně použity ve výrobním nebo spotřebním cyklu bez předchozího zpracování a bez poškození životního prostředí nebo po předchozím zpracování, pokud se nejedná o některý z postupů využití vyjmenovaných v příloze C téhož nařízení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 a rozhodnutí Komise 96/350/ES ze dne 24. května 1996.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie v. R. N. G. Eind

(Věc C-291/05) (¹)

(Volný pohyb osob — Pracovníci — Právo pobytu rodinného příslušníka, který je státním příslušníkem třetí země — Návrat pracovníka do členského státu, jehož je státním příslušníkem — Povinnost členského státu původu pracovníka přiznat právo pobytu rodinnému příslušníkovi — Existence této povinnosti v případě, že tento pracovník nevykonává skutečnou a efektivní činnost)

(2008/C 51/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State